

6. Miejsca, na które odkłada się wyjęte z urządzeń wulkanizacyjnych gorące i poddane procesowi wulkanizacji wyroby gumowe, powinny być wyposażone w instalację odciągów miejscowych. Dopuszcza się stosowanie wyłącznie ogólnej wentylacji wywiewnej w tych pomieszczeniach, pod warunkiem że wysokość pomieszczenia wynosi co najmniej 5 m i nie są przekroczone dopuszczalne stężenia substancji szkodliwych dla zdrowia, określone w odrębnych przepisach.

7. Urządzenia do wulkanizacji ciągłej powinny być wyposażone w instalację odciągów miejscowych.

§ 23. 1. Procesy rozdrabniania, regeneracji i dewulkanizacji zużytej gumy powinny być prowadzone w wydzielonych pomieszczeniach.

2. Pomieszczenia, o których mowa w ust. 1, powinny być wyposażone w instalacje odciągów miejscowych.

3. Maszyny i inne urządzenia techniczne przeznaczone do rozdrabniania zużytej gumy lub odpadów gumowych powinny być wyposażone w wyłączniki awaryjne lub w hamulec umożliwiający natychmiastowe zatrzymanie pracy tych maszyn i urządzeń.

§ 24. 1. Gumowe odpady poprodukcyjne należy gromadzić w wydzielonym miejscu do czasu przekazania ich do wykorzystania lub unieszkodliwiania. Miejsca i czas składowania gumowych odpadów powinny odpowiadać wymaganiom określonym w odrębnych przepisach.

2. Wysokość stosu gumowych odpadów gromadzonych w wydzielonym miejscu lub składowisku nie powinna przekraczać 2 m.

3. Miejsce składowania odpadów gumowych powinno być wyposażone w niezbędny sprzęt przeciwpożarowy, określony zgodnie z wymaganiami odrębnych przepisów.

§ 25. 1. Pomieszczenia magazynowe, w których przechowywane są wyroby gumowe, powinny odpowiadać wymaganiom budowlanym określonym w odrębnych przepisach.

2. Wyroby gumowe przed ich złożeniem do pomieszczenia magazynowego powinny być wystudzone do temperatury otoczenia.

3. Szczegółowe zasady i sposób magazynowania poszczególnych wyrobów gumowych określi pracodawca w instrukcji bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 26. Pracodawca określi wykaz stanowisk, na których występują prace szczególnie niebezpieczne oraz prace, które powinny być wykonywane co najmniej przez dwie osoby.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

§ 27. Traci moc rozporządzenie Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 11 listopada 1953 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy wytwarzaniu wyrobów gumowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 4, poz. 10).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

1463

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 17 października 2001 r.

w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 487) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych dotyczy paliw oznaczonych następującymi kodami PCN:

1) benzyn:

a) silnikowych bezołowiowych:	2710 00 27 0
	2710 00 29 0
	2710 00 32 0
b) silnikowych ołowiowych:	2710 00 34 0
	2710 00 36 0
c) lotniczych	2710 00 26 0
	2710 00 37 0

2) olejów napędowych, w tym:

- a) olejów napędowych do silników: 2710 00 66 1
2710 00 67 1
2710 00 68 1

- b) materiałów pędnych do silników
lotniczych na bazie ropy: 2710 00 51 0

3) ropy naftowej

2709 00 90 0.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie
14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

1464

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 17 października 2001 r.

w sprawie sposobu tworzenia, ustalania ilości i jakości utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych oraz zasad i sposobu ich interwencyjnego wykorzystywania, a także sposobu prowadzenia działalności kontrolnej w zakresie tworzenia i gospodarowania zapasami obowiązkowymi paliw ciekłych.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. Nr 90, poz. 404 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 487) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw,
- 2) zapasach — rozumie się przez to zapasy obowiązkowe paliw ciekłych,
- 3) produkcji — rozumie się przez to proces przerobu ropy naftowej, a także procesy mieszania komponentów, w wyniku których powstaje co najmniej jeden z gatunków paliw lub wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

§ 2. 1. Wielkość zapasów w pierwszym roku po stwierdzeniu obowiązku ich tworzenia i utrzymywania powinna być równoważna dwóm procentom importu paliw ciekłych oraz wielkości produkcji tych paliw, pomniejszonej o wielkość eksportu, zrealizowanych przez producentów i importerów w poprzednim roku.

2. W każdym kolejnym roku wymagany poziom zapasów wzrasta o dwa procent, przy czym za podstawę do wyliczeń przyjmuje się wielkość importu z zagranicy paliw ciekłych oraz ich produkcji z roku poprzedniego, pomniejszoną o wielkość eksportu.

3. Wielkością importu jest ilość paliwa określona w zgłoszeniu celnym przywozowym.

4. Wielkością eksportu jest ilość paliwa określona w zgłoszeniu celnym wywozowym.

5. Tworzenie zapasów odbywa się przez gromadzenie paliw w ilości odpowiadającej 1/12 wymaganego stanu zapasów na dany rok.

§ 3. 1. Na wniosek producenta wytwarzającego paliwa poprzez przerób ropy naftowej, w decyzji wydawanej na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy określa się procentowo ilość paliw, nie więcej jednak niż 80%, których zapasy są tworzone w postaci ropy naftowej.

2. Dopuszcza się możliwość tworzenia i utrzymywania zapasów zamiennie w postaci paliw ciekłych wymienionych w § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 października 2001 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe (Dz. U. Nr 131, poz. 1463).

3. W przypadku zaprzestania przez producenta, obowiązkanego do tworzenia zapasów, produkcji jednego z paliw objętych obowiązkiem tworzenia zapasów, minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek producenta, może wyrazić zgodę na tworzenie i utrzymywanie dotychczas utworzonych zapasów obowiązkowych paliw w innym paliwie wymienionym w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 października 2001 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe.

4. Producent paliw, wytwarzający je poprzez procesy mieszania paliw lub komponentów, od których poprzedni producent tych paliw utworzył zapasy, tworzy zapasy, dla których podstawą naliczenia jest różnica między ilością produktu końcowego i tej ilości paliw, od której zapasy już utworzono.

5. Podstawą naliczenia, o którym mowa w ust. 4, jest oświadczenie producenta o utworzeniu zapasów przedstawione producentowi, który przeznacza nabyte paliwa lub komponenty do dalszej przeróbki.

§ 4. 1. Producent lub importer obowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów może zlecić ich przechowywanie osobie trzeciej na zasadach określonych w umowie zawieranej z tą osobą.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności:

- 1) ilości i gatunki magazynowanych zapasów,
- 2) warunki utrzymywania odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego magazynowanych zapasów,
- 3) sposób postępowania przy magazynowaniu zapasów, ich wymianie i konserwacji oraz obniżaniu poziomu zapasów,